

ҚАЗАҚ ӘНДЕРІНІЦ АНТОЛОГИЯСЫ

I ТОМ

ҚАЗАҚ ӘНДЕРІНІҢ АНТОЛОГИЯСЫ

I ТОМ

*Қазақ халық әндерінің
толықтырылған жинағы*

ББК 85.31

К 17

*Қазақстан Республикасы Мәдениет және ақпарат министрлігі
Ақпарат және мұрагат комитетінің бағдарламасы бойынша
шығарылып отыр*

К 17 Қазақ әндерінің антологиясы. Том I.

*(Құрастыргандар: Ә.Көпіш, Е.Ералы, Қ.Оспанова).
Алматы: “Өнер” баспасы, 2006. — 352 бет.*

ISBN 9965-768-67-6

Жеке бір адамның тағдыры мен бүкіл қоғам басындағы рухани күйініш-сүйініштерді, қашама аласапыран оқиғаларды жан-жүрекпен етіле отырып — жырлаган; жырлай отырып — оны әуез-әнге бөлеп, өрелеген Мұн мен Зар, Куаныш пен Шаттық, Үміт пен Сүйіспеншілік — небір замандардың сұрапыл сыйынан мұдірмей өтіп, бізге ән болып жетті.

Ел аузында сақталынып қалған қайсыбір қазақ әні де өз тындаушысының жүргегіне осылай берік орныққаны да сондықтан.

Өуелде халықтың сарабдал өнерлі үл-қыздарының көкейінде қайнап, көмейінен ағытылып шыққан мұндай әндер — кейіннен халықтың өз әндеріне айналып кетті. Қоғамдық-әлеуметтік өзгерістер толқыны мұндай өміршеш әндерді жағаға шыгарып тастай алмайды. Ол әндер халықпен бірге жасасып келеді, жасай береді.

Ұсынылып отырган антологияға осындағы терен рухани қазынамыз болып табылатын — қазақтың халық әндерінің ел арасына кен тараған таңдаулыларын, мүмкіндігінше мол қамтып, ұсынып отырмыз.

Кітап әнсүйер көпшілікке арналады.

ББК 85.31

© “Өнер” баспасы, 2006

**K 4905000000
00(05)-06**

ISBN 9965-768-67-6

© “Өнер” баспасы, 1990,

Халық әндерінің

антологиясы. I, II том

© “Қайнар” баспасы, 1993,

Ауыл кеші концерті

© “Жазушы” баспасы, 2000,

Халық әндері. I, II, III том.

© “Қазакларат” баспасы, 2005, Қазақ

музыкасы. Антология I, II том.

ҚАЗАҚ ӘНІНІҢ ҰЛЫ КӨШІ

Қазақ халқының сан ғасырлық тарихы бар музыкалық қазынасының терең бір арнасы — ән өнері. Бұл өнер заманалардың қатал сын-дауылдарынан мұдірмestен етіп, өзінің сан қырлы көркемдік сипаттымен сакталынып, көшпелілердің биік руханияты мен мәдениетінің сарқылmas бұлағына айналды. Қазақ әндері о баста ауызекі түрде шығып, тарап, өз тыңдаушыларының жүрегіне берік орнығып, әр заманда — сұрыпталып, сан түрлі реңк-бояуларымен, міне, XXI ғасырга да жетіп отыр.

Халқымыздың рухани тынысының кеңеюі мен эстетикалық сана-түсінігінің терең қалыптасуына бұл әндердің әсер-ықпалы орасан зор болды. Ән өнері халықтың тұрмыс-тіршілікке, әдет-ғұрыпқа деген талғамын ғана өсіріп қойған жок, сонымен бірге біздің жан-дуниемізді сұлулық пен мейірімге, ізденіс пен маҳаббатқа түбегейлі іңкәр етті.

Үрпак тәрбиесіне айрықша мән берген қазақ халқы небір әдемі әуенге өрілген, асыл сөздің мөлдіреген моншақ-кестесімен сәби жүрегін тербел, ой-санасын ізгілік пен адамгершілікке жетеледі. Осылайша буыннан-буынға жалғасып келеді.

Қазақ әнінің жанрлық ауқымы өте кең: *турмыс-салт әндері, маҳаббат, жастық қүйі, табиғат лирикасы, туған жер, отаншылдық* т.б. тақырыптарды қамтиды. Қазақ әнінің осындай салқар көші әр тақырып аясында ішінара сала-салаға бөлініп жатады. Бұл халық әндерінің шығу, тарау, қалыптасу, түрлену тегінің тым әріде жатқанын көрсетеді.

Кейбір кер заманда — қоғамда болып жатқан саяси-әлеуметтік оқиғалар халық әндерінің тағдырына да

кері өсер еткені анық. Мәселен, кешегі қызыл империяның ызгары қазақтың өн өнеріне өзінің сұстү көлеңкесін түсіріп кетті. Өйткені, қаншама әндер авторларының аты-жөнін ашық айтуға болмағандықтан, олардың көпшілігі халық әндері қатарына барып қосылған болса, енді біразы әлі де иесін таппай жүр. Сондай-ақ, кейбір әндердің өуендері үқсас болып келгенімен, ән мәтінінде алшақтық байқалады. Енді бірсыныра әндер қоғамдық-әлеуметтік ігі өзгерістердің өсерінен заңды иелерін тауып та жатыр.

Біз — құрастырып отырған антологияға — ел ауызында мұлде ертеден келе жатқан әртүрлі, әр сипатты әндерді молынан қамтуға тырыстық. Әндердің аталуын, мүмкіндігінше, қазіргі қалыптасқан әліпбелік (алфавиттік) ретпен қатарластырып қоюды жөн көрдік. Ал, өуендері үқсас, не мәтіндері үқсас, аттары үқсас әндердің қаншабір түрі болса — соның барлығын да енгізуге тырыстық. Өйткені, олардың қай-қайсысы болса да, халықтың рухани қазынасы болып саналады.

Музыка зерттеушілерінің айтуынша, халқымызда, кейбір ән түрлерін қоспағанының өзінде, 12 мыңнан астам ән бар көрінеді. Ал, енді әлі күнге дейін хатқа түспей, ел арасында айтылып жүргендегі қаншама?! Олай болса — халық әндерін ұдайы жинастырып отыру, олардың қадір-қасиетін көздің қарашиғындай сақтау — бөріміздің де перзенттік парызымыз екенін үмітпағанымыз жөн. *Арғы-бергі ғасырлардан халық көшімен бірге келе жатқан қазақ әндерін алдағы кезеңде де кең-мол игере отырып, халықтың өзіне жинақтап-қайтару* — “Өнер” баспасы өз алдына қойып отырған негізгі мақсаттарының бірі.

Ендеше, көк аспанымыздан нүр төгіле берсін! Елімізден күт-береке кетпесін! Шаңырағыныздан әрқашан ән үзілмесін!

*Әшірбек Көпіш,
Есенәлі Ералы,
Карлығаш Оспанова.*

Абай көк

(*I түрі*)

Караойда ма ауылын, Бозталда ма, Абай көк,
Қарай-қарай артыңа көз талды ма, Абай көк.
Әй-ау десем артыңа қарамайсын, Абай көк.
Шыныменен көнлің бек қалды ма, Абай көк.

Қайырмасы:

Есік алды мойылды сай,
Басына бұлбұл қонсаши-ай.
Күнде жиын, күнде той
Заман сондай болсаши-ай.

Дәйім менің мінгенім сүрша құнан, Абай көк,
Қозы ағыттым көгеннің бүршағынан,

Абай көк.

Шыныменен пейілің менде болса, Абай көк,
Жолығайық ауылдың сырт жағында, Абай көк.

Қайырмасы.

Абай көк

(II түрі)

Бойында бұл Қобданың ши бар ма екен,
Оюда шебер ойған мін бар ма екен.

Қайырмасы:

Ей, абай көк,
Жерің шалғай-ей,
Амал жок.

Ант ішкен айрылмастай екі қалқа,
Көретін қайта айналып күн бар ма екен.

Қайырмасы.

Немене өлең деген ермек деген,
Саудагер ел ішінде көлбектеген.

Қайырмасы.

Кеткенде ауылың алыс, ей қарағым,
Зар болдым көленкене елбектеген.

Қайырмасы.

Абай көк

(III түрі)

Берейін өнге салып жамағатқа, үй Абай көк,
Бұл өлең мұра болған азаматқа ей.
Жерің шалғай ей, амал жок.

Осында ұлken де отыр, кіші де отыр үй,
Абай көк.

Көрсем де артық болмас саламат па-ей,
Жерің шалғай ей, амал жок.

Сөйлейін сөйле десен ҳалқым қалап,
үй Абай көк.

Елімнің мерекесін құтқа балап-ей!
Жерім шалғай-ей, амал жок.

Өсе бер ортақ дәулет күнде мыңнан,
үй Абай көк

Мәпелеп еңбекті елім түр аймалап ей
Жерім шалғай ей, амал жок.

Абай, күнім-ай

Қалам алдым қолыма, ей, өрнекпенен,
Бір ғанибет жақсыны көрмек деген.

Қайырмасы:

Абай, күнім-ай,
Ай-күнім-ай,
Апырма(й) ой, айгагай.

Бір белгісі өнердің, ей, көрінеді,
Жіп тартатын мәшине шөлмекпенен.

Қайырмасы.

Мына сөздің келбеті, ей, келген жері,
Бәрі де анық адамға өлмек деген.

Қайырмасы.

Бағаң артық баласың, ей, әуес қылар,
Кімдер мініп жорғаны терлетпеген.

Қайырмасы.

Ағажан, Ләтипа

Жаңа салған көктемнің гүліндейсің,
Піскен алма жайсаңың бүріндейсің.
Күлше берген баладай алдай түсіп,
Бер жағыңмен әншейін күлімдейсің.

Қайырмасы:

Ағажан, Ләтипа,
Гүлмайдан, Ләтипа,
Бірде ашық, бірде ұян
Беу-беу, Ләтипа!

Ләтипаның қолында гауһар жүзік,
Бозбалалар қарайды көзін сүзіп.
Бір ауыз сөз естімей журсем-дағы,
Кете алмадым өзіңнен құдер үзіп,

Қайырмасы:

Құлпырған бейне гүл,
Қызықты жас өмір.
Бір сенде жүрегім,
Құрбыжан өзің біл.

Ағажай — Алтай

Аппақ шыңы Ай сүйген асқар Алтай,
Арайлы күн алтын нұр шашқан, Алтай!

Ағажай,
Алтайдай жер қайда-ай?!

Анам болып өлдилеп, күндіз-түні,
Бесігімдей тербеттің, жастан, Алтай

Ағажай,
Алтайдай жер қайда-ай.

Мінген атым астымда телкүренім-ой,
Ел аралап, ән салып көп жүремін,

Ағажай,
Алтайдай жер қайда-ай.

Болсам егер дәрігер қолы жеңіл-ой,
Жараланған емдейтін ел жүрегін,

Ағажай,
Алтайдай жер қайда-ай.

Екі торы ат белдеуге байламадым-ой,
Бұл дүниенің өтерін ойламадым,

Ағажай,
Алтайдай жер қайда-ай.

Жастық дәурен барады арманда өтіп-ой,
Қол ұстасып өзіңмен ойнамадым,

Ағажай,
Алтайдай жер қайда-ай.

Ажар сарыны

Әкем аты Шортанбай, атым Ажар,
Жүрген жері Ажардың күнде базар.
Бес жасымда құдайым көзімді алып,
Сол себептен атандым соқыр Ажар.

Қайырмасы:

Атандым соқыр Ажар, ха-ля-ляй-ай!

Бесіктен шықпай жатып қайғы торып,
Жаңбырсыз сарғалдақтай қалған солып.
Алдымда, қайда барсам, Қорқыт көрі,
Бақытсыз неге тудым қызың болып.

Қайырмасы:

Атандым соқыр Ажар, ха-ля-ляй-ай!

Ай-ай-ay

Бұл жастық бастан бір-бір өтер деймін,
Бал менен тәтті нәрсе шекер деймін.
Көргенде ұлы тойда сергексініп,
Ұзакшыл аттай жүйрік тепендеймін.

Жастық шақ өте шығар басымыздан,
Бала едің әдел көрген жасыныздан.
Он бес пен жиырманың арасында,
Кетпейді келген құрбы қасыныздан.

Айжан-ай

Дарияның арғы жағы, ахай, бергі жағы,
Жайқалған жағасында жапырағы.
Жігіттің еш арманы, ахай, болмас еді,
Күлімдеп алдан шықса сүйген жары.

Қайырмасы:

А-хай... Айжан-ай,
Жас дәурен екі айналып,
Келмес саған-ай.

Дүниеде өркім жүрер, ахай, кең болған соң.
Ойнайды екі құрбы тең болған соң.
Сырымды саған айтпай, ахай, кімге айтамын,
Сүйгенім ғашық жарым сен болған соң.

Қайырмасы.

Ай, көке

Сырымбет биік адыр қатар кезең.
Жарысып таудан құлай аққан өзен.
Ұқсаган биқасапқа көк шалғыны,
Көк орай, қайың мен тал — бәрі де өсем.

Қайырмасы:

Ай-ай, көке, үридай,
Қалқаш-ай, үридай, үридай.

Мөп-мөлдір сынап құсан бұлақ аққан,
Маңында үш түрлі көл шалқып жатқан,
Топырағы бейне мақпал егінге жай,
Шырайы әдемі жер күліп жатқан.

Қайырмасы.

Ай-ай, сәулем-ай

Барады көшіп аулым Көлме көлге,
Көлме көл алыс дейді,
Ай-ай, сәулем-ай, көрмегенге-ай.

Тұскенде сен есіме, ей, қарағым,
Жүремін әрең шыдал,
Ай-ай, сәулем-ай, өлмегенге-ай.

Қалқатай етің аппақ қояндайсың,
Ән салсам үй сыртынан,
Ай-ай, сәулем-ай, оянбайсың-ай.

Бірге өскен кішкентайдан замандасым,
Дәм тартып әлдекімге,
Ай-ай, сәулем-ай, баяндайсың-ай.

Ай, бұлбұл

Ұстағаным қолыма қалам еді-ай,
Бәрімізден бұл жалған қалады енді-ай!

Қайырмасы:

Ай, бұлбұл,
Қызыл гүл,
Отіп дәурен барады,
Тіршілікте ойнап-құл.

Сен сұрасаң өлеңді, мен айтайын-ай,
Жазып алғын осылай, балам, еңді-ай!

Қайырмасы.

Өлең деген, ендеше, өлең деген-ау,
Өлең десе, құлағым елеңдеген-ау.

Қайырмасы.

Өрнегіне келтіріп әуен қоссаң-ау,
Өлеңің өзгермеген, көнермеген-ау.

Қайырмасы.

Айдай

(I typi)

Аулым көшіп барады Алмалыға,
Ой бөлмеймін шын істің айдай

Жалғанына-ай.

Бір кетпейтін есімнен есіл қалқам,
Жетер ме екен қол созған, айдай

Арманына-ай.

Аулым көшіп барады Алмалыға,
Кім көнбейді Алланың, айдай

Салғанына-ай.

Бір кетпейтін есімнен есіл қалқам
Кетер ме екен біреудің айдай

Қармағында-ай.

Айдай

(II myri)

Айт десеніз, айтайын ән баяулы,
Жарлы болар жігіттің, айдай,
жаны аяулы-ай.
Тіршілікте қалайық күліп-ойнаң
Өтіп жалған барады, айдай, күн
санаулы-ай.

Айдай

(III typi)

Шалкөденің басында алмал(ы) едім,
Қымыз емес ашыған саумал едім-ай.
Қалың шөбің Шалкөде, бір көрінсе,
Шәй көрпеде жатқандай аунар едім-ай.

Қайырмасы:

Арқадан соққан қызыл жел, айдай,
Торғайдай тозған қайран ел, қайда-ай?!

Елім барды-ау кейінгі Көлме көлге,
Алыс дейді Көлме көл көрмегенге-ай.
Артта қалған аңсарлы қайран елім,
Ұшар қанат менде жоқ сен дегенде-ай.

Қайырмасы:

Арқадан соққан қызыл жел, айдай,
Торғайдай тозған қайран ел, қайда-ай?!

Айдай-айдай

Айналайын атыңнан, орта бойлым,
Сары майдан айырып, сәулем, торта
қойдым-ай.

Жаңа ғана өзінді көрсем-дағы,
Күлім көз деп атынды, сәулем,
жорта қойдым-ай.

Қайырмасы:

Айдай-айдай,
Ұйқым шайдай
Ашылды, сәулем,
Бір сені ойлай.

Ертелі-кеш өн салам жалықтаймын,
Тоқсан түрлі даусынды, сәулем,
анықтаймын-ай.

Көрісің деп қу қыздар күледі екен,
Күледі деп оларға, сәулем,
қамықтаймын-ай.

Қайырмасы.

Айдай тамаша

Мен істеймін жұмысты өндірісте ахай,
Маман тауып келемін әрбір іске.

Айдай тамаша!

Озып шығып қатардан жүлде аламын

ахай,

Мен сенемін бойдағы қайрат, күшке.

Айдай тамаша!

Ай, күнім-ай

Асыл құмған, ендеше, асыл құмған-ай,
Айналайын көзіңнен, ай, күнім-ай,
ашып-жұмған-ай.
Әкең сұңқар болғанда, шешең — тұлпар-ай,
Неге жаман боласың, ай, күнім-ай,
содан тұған-ай.

Әруағына сыйынған Биекенің-ай,
Жаман білмес жақсының, ай, күнім-ай,
кім екенін-ай.
Қайда жүрсе жақсының жаттығы жоқ-ай,
Жақсы болсаң боларсың, ай, күнім-ай,
бір мекенім-ай.

Ай-ай, бозым

Той дегенде мінемін дөненімді,
Жақсылардан аямай өнерімді-ай, ау.
Топ алдында осылай сынға түсіп,
Бір тексеріп қояйын өлеңімді-ай, ау.

Қайырмасы:

Ай-ай, бозым,
Аялаған жан қалқа
Келді-ау кезің, әй.

Өлеңімді тындаған не дейді екен,
Жақсыны өлең қолтықтан демейді
екен-ай, ау.
Бір, екі ауыз тойда өлең таппаған жан.
Бай болса да бәрібір кедейге тең-ай, ау

Қайырмасы:

Ай-ай, бозым,
Аялаған жан қалқа
Келді-ау кезің, әй.

